

in ze voorkomen, strekt zich nog ver ten Westen van de huidige zeewering uit; de kustlijn lag immers in vroeger dagen veel verder zeewaarts.

De klei zelf kunnen we ons het beste denken als afzetting in een ondiepe zeeboezem, waar door stroom en wind de schelpjes werden heengevoerd en enorme hoeveelheden vergaard werden.

A. Bloklander

In het Oosterpark te Amsterdam

Op 25 Juli 1953, een prachtige morgen, liepen we door het Oosterpark. Bij de ingang, op een druk verkeerspunt, werden we verwelkomd door het „gikgik” van drie trekkende Wielewalen, die hier al enige dagen rond-zwerven. Hun roep doet denken aan het „kikiki” van de Torenvalk. Een paar jaar geleden hebben ze hier zelfs gebroed, maar dit jaar heb ik ze er nog niet eerder gehoord.

We kwamen eigenlijk voor de doortrekkende Slobeenden, waarvan er eerst één, de volgende dag zeven en nu al twaalf in de zeer ondiepe vijver lagen te wroeten en te grondelen tussen de waterplanten. De ♂♂ waren moeilijk te herkennen in hun zomerpakje. Ik had ze hier nog nooit eerder gezien.

Een eindje verder zwommen vier Dodaarsen, één ♀ met drie grote jongen, en doken om het hardst. Dat ze hier gebroed hebben is niet onmogelijk, omdat dit vroeger ook wel is waargenomen. Ik zag ze vandaag echter voor het eerst op deze plaats sinds October 1951.

Terwijl we naar de Slobeenden stonden te kijken, kwam op plm. vijf meter afstand een vogel aanvliegen met kalme vaart op plm. twee meter hoogte. Hij vloog langs ons heen en streek neer in het grasperk tussen de mussen, pakte er een, greep blijkbaar mis, fladderde iets omhoog en ging weer zitten met de mus in de klauwen, de vleugels als een tent uitgespreid. Aan de grauwwzwarte rug en de donker en licht getekende wangen zagen we dat het een Boomvalk was, die voor onze verbaasde ogen dit koelbloedige stukje uitvoerde op vijf meter afstand van de wandelende mensen. Toen we kwamen aanlopen bleef hij nog even stil zitten en vloog toen weg met de mus. Alles ging heel rustig in zijn werk en had niets van een overrompelende of stotende valk.

Ik las wel eens, dat het Oosterpark een vogelarm park is. Wat zegt u van de Kleine Bonte Specht, Houtsnip (tweemaal), Zwartkopje, Bonte Vliegenvanger, IJsvogel (viermaal), Fluitsner, Oeverloper en Groene Specht, die ik hier allemaal zag?

Amsterdam

A. N. Swart

Een Gronings initiatief dat navolging verdient

De afdeling Groningen heeft op Zondag 12 October 1952 een idee van één harer bestuursleden, de heer E. W. Clason, tot uitvoering gebracht en wel met zo'n eclatant succes, dat het de moeite waard is andere afdelingen hiervan op de hoogte te stellen en hen te stimuleren tot navolging.

Direct toegegeven: het prachtige weer van die 12e October werkte het succes in hoge mate in de hand, maar het gaat toch niet aan, het daaraan alleen toe te schrijven.

De afdeling zou reeds in 1951, ter herdenking van haar 50-jarig bestaan, dit